

Cesur Kadınların Savaşı

The Battle of Brave Women

Hint Pasifik'te Sular Isınıyor

Confusion in the Indo-Pacific

Kalenin Dışındakiler

Outsiders of the Fortress

#YAŞANABİLİR BİR DÜNYA

#A Livable World

AREL IR MONTHLY

İmtiyaz Sahibi/Owner

İstanbul Arel Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (İng.)
İstanbul Arel University, Department of International Relations (Eng.)

Yönetici Editör/Executive Editor

Arş. Gör. Doğuş Sönmez

Editör/Editor

Meryem Alpar

Asistan Editör/Assistant Editor

Samiye Yüksel, Sırrı Can Yücel

Yayın Kurulu/Editorial Board

Ayşenur Durmaz, Fatma İnal, Gaye Gürbüz, Meryem Alpar, Muhammed Ulanmış, Refia Havva Bayır, Seher Tortop, Samiye Yüksel, Senanur Yıldız, Sırrı Can Yücel, Talha Çağman

Danışma Kurulu/Advisory Board

Assoc. Prof. Dr. Oktay Bingöl, Dr. Selma Şekercioğlu, Dr. Ali Bilgin Varlık

Kapak ve Sayfa Tasarımı/Cover and Page Design

İletişim Ofisi-Buse ÖZCAN

T.C İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL AREL UNIVERSITY

İstanbul Arel University International Relations Club Department of
International Relations-Uluslararası İlişkiler (İngilizce)

arelusam@arel.edu.tr

Bu belgede yer alan hususların tüm sorumluluğu yazarlara ait olup İstanbul Arel Üniversitesini ve üyelerini bağlamaz. Bu belgenin her hakkı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu esasları çerçevesinde İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası ilişkiler (İngilizce) bölümüne aittir. *The information and views set out in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the official opinion of İstanbul Arel University.*

indexiçindekiler

2021 ALMANYA FEDERAL
SEÇİMLERİ

13

HİNT PASİFİK'TE SULAR ISINIYOR

8

32
KALENİN
DIŞINDAKİLER

18

"AZERBAIJAN ULUSLARARASI
ADALET DİVANI'NDA
ERMENİSTAN ALEYHİNE DAVA
AÇIYOR

26

SİVRİSİNEKLER,
ANTROPOSENTRİZİMİN
SON KURBANLARI?

4
CESUR KADINLARIN
SAVAŞI

22

YAŞANABİLİR BİR DÜNYA

PİYASALARA EVERGRANDE
DARBESİ

29

Cesur Kadınların Savaşı/The Battle of Brave Women	4
Hint Pasifik'te Sular Isınıyor/Confusion in the Indo-Pacific	8
2021 Almanya Federal Seçimleri/Bundestag Election, 2021	13
Azerbaycan Uluslararası Adalet Divanı'nda Ermenistan Aleyhine Dava Açıyor Azerbaijan Sues Armenia at International Court Of Justice.....	18
#Yaşanabilir Bir Dünya/#A Livable World	22
Sivrisinekler, Antroposentrizimin Son Kurbanları? Mosquitos, Last victims of Antropocentrism?.....	26
Piyasalara Evergrande Darbesi/Evergrande Hit the Markets	29
Kalenin Dışındakiler/Outsiders of the Fortress	32
Cesur Yeni Dünya/Brave New World	36
Uİ Terimler Sözlüğü /IR Glossary	38
Türk Dış Politikası/Turkish Foreign Policy	39
Covid-19	41

Cesur Kadınlar Savaşı

The Battle of Brave Women

From World to Arel – From Arel to World

Geçtiğimiz ağustos ayı itibariyle Taliban örgütünün, kadın hakları konusunda takınacağı tutumlar dünya kamuoyu tarafından merakla beklendi. Örgüt yapmış olduğu ilk açıklamada, geçmiş yıllardaki iktidarı sırasında gösterilen tutumun geride kaldığını açıkça belirtti. Bu yazıda Taliban örgütünün 1996-2001 yılları ve günümüzdeki iktidarının kadınların hayatlarına olan etkisi anlatılacaktır.

Taliban örgütü 1994 yılında Molla Ömer Ahund liderliğinde, 50 medrese öğrencisiyle birlikte kurulmuştur. Afganistan halkının zihin yapısına uygun

görüşleri olan ve amacının ülkede İslam hukukuna dayalı bir yönetim getirmek olduğunu açıklayan örgüt, kısa sürede çok fazla taraftar toplamıştır. Örgüt, kurulduktan kısa süre sonra Kandahar'ı, iki sene sonra da ikinci denemesinde Kabil'i ele geçirmiştir.

İktidara gelmesiyle birlikte, destek aldığı yıllar içerisinde verdiği sözleri çabuk unutan Taliban, insanların hayatlarından 'neşe' sözcüğünü sildi. Müzik ve her türlü görsel yayına son verildi. Tüm okullar medreseye çevrildi. İdamlar başladı ve zamanla çoğaldı. Çeşitli sebeplerle insanların elleri kesildi, şehir mer-

SAMIYE YÜKSEL

İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi

kezlerinde sergilendi.

Kadınlar için hayat oldukça zordu. Burka giydiler, peçe taktılar. Kız okulları kapatıldı, çalışan kadınlar evlerine mahkum edildiler. Bir 'mahrem' olmadan sokağa çıkmaları yasaklandı. Yalnız görüldükleri yerde sorgulanmadan kurşunlandılar. Çok sayıda kadın 'cariye' olarak kaçırıldı. Tecavüze uğradılar, şiddet gördüler, zorla evlendirildiler.

İktidardan önceki yıllarda, kadınların güvenli, onurlu bir role sahip olduklarını ve toplumda bu şekilde

kabul görececeklerini vadetmişlerdi. Fakat yönetimde oldukları yıllar boyunca hiçbir kadın, temel hak ve özgürlüğü olan sağlık hizmetlerinden dahi yararlanamadı.

Çizdikleri perspektif, İslam devleti adı altında Müslümanlık dininin kadınlara yaklaşımının bu olduğuydu. Ancak diğer İslam devletlerinde siyaset içinde bulunan, bakanlık yapan ve hatta devlet başkanlığı görevleri olan kadınlar vardı.

Örgütün 2001 yılında yönetimden düşmesinin ardından yıllar içerisinde kadınlar tekrar toplumda yer edinmeye başladı. "#WhereIsMyName" (#BenimAdımNerede) kampanyasıyla, doğurdukları çocukların kimliklerinde var olmayı ve isimlerinin yazılmasını başardılar.

Dünya kamuoyu zamanla Afganistan'daki ilk kadın valiyi, ilk kadın polisi, ilk kadın büyükelçiyi görebildi. Süreç çok uzun bir zamandı ama umut vericiydi.

Ağustos 2021'de Taliban'ın yönetimi tekrar ele geçirmesi ile birlikte kadınların yirmi yıllık mücadelesi sona erdi. Geçmiş yıllarda kadınlara yapılan kötü muamelenin bu kez tekrarlanmayacağını açıklayan örgüt, yönetimindeki bir ay içerisinde birçok karara imza attı. Kadınlar işten çıkarıldı, üniversitelerde kadın ve erkeklerin birlikte okuması yasaklandı, geçmiş kabinenin aksine yeni oluşturulan kabinede kadınlara yer verilmedi ve "onlar sadece doğum yapmalılar" açıklaması yapıldı, Kadın Bakanlığı'nın ismi değiştirildi ve Ahlak Bakanlığı oldu, güzellik merkezlerindeki kadın yüzleri boyalar ile tahrip edildi... Zihniyetlerinin değiştiğini açıklamış olan Taliban örgütü, aslında değişen hiçbir şeyin olmadığını ve tarihin tekerrür ettiğini kanıtlamış oldu. Tüm bunlar gerçekleşirken bir avuç Afgan kadını Taliban'a karşı ayaklandı. Mor isyan başlattılar ve hiçbir korku duymadan eylem yaptılar. 20 yıl önceki gibi burka giymeyeceklerini, toplumdaki yerlerini savunacaklarını ve evlere kapanmayacaklarını açıkladılar. 21. yüzyılda vermiş oldukları onurlu mücadelede Afgan kadınlarının destekçisiyiz. Örgütün geçmişte ve günümüzdeki çağ dışı zihniyeti kabul edilemez. Taliban'ı bu cesur kadınlar yenecektir.

References:

: <https://2001-2009.state.gov/g/drl/rls/6185.htm>
<https://www.wsj.com/articles/who-are-the-taliban-11628629642> <https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-57733786> <https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-58539515>

The attitudes of the Taliban organization, which took over the administration in Afghanistan as of last August, on women's rights were eagerly awaited by the world's public opinion. In its first statement, the organization made it clear that the attitude shown during its rule in the past years is lagging. In this article, the impact of the Taliban organization's power in the years 1996-2001 and today on the lives of women will be described.

The Taliban organization was founded in 1994 under the leadership of Mullah Omar Ahund with 50 madrasa students. The organization, which has views consistent with the mentality of the people of Afghanistan and explains that its goal is to introduce an administration based on Islamic law in the country, has gathered a lot of fans in a short time. Shortly after its establishment, the organization captured Kandahar, and two years later, on its second attempt, it captured Kabul.

The Taliban, who quickly forgot their promises during the years they received support when they came to power, deleted the word 'joy' from people's lives. Music and all kinds of visual publications have been discontinued. All schools were converted into madrasas. Executions began and multiplied over time. For various reasons, people's hands were cut off, they were exhibited in city centers.

Life for women was quite difficult. They wore burqas, wore veils. Girl's schools were closed, working women were jailed to their homes. They were banned from going out on the street without 'private'. They were shot without question where they were seen alone. A large number of women have been kidnapped as 'concubines'. They were raped, abused, forcibly married.

In the years before power, they had promised that women had a safe, honorable role and would be accepted in society in this way. But during their years in the administration, no woman has been able to use even the basic rights and freedoms of health care.

The perspective they drew was that this is the approach of the Muslim religion to women under the name of the Islamic state. But in other Islamic states, some women were involved in politics, served as ministers, and even had presidential duties.

After the organization fell from power in 2001, over the years, women started to gain a place in society again. With the "#WhereIsMyName" campaign, they managed to exist in the identities of the children they gave birth to and have their names writ-

ten.

Over time, the world public opinion was able to see the first female governor in Afghanistan, the first female policeman, the first female ambassador. The process was a very long time, but promising.

In August 2021, with the Taliban retaking power, the twenty-year struggle of women came to an end. Explaining that the abuse of women in the past years will not be repeated this time, the organization has signed many decisions within one month of its management. Women were dismissed, women and men were forbidden to study together in universities, unlike the previous cabinet, women

were not included in the newly created cabinet and a statement was made that “they should only give birth”, the Ministry of Women was renamed and became the Ministry of Morals, the faces of women in beauty centers were destroyed with paints... The Taliban organization, which announced that their mentality had changed, proved that in fact, nothing has changed and that history repeats itself. While all this was happening, a handful of Afghan women rose up against the Taliban. They launched a purple riot and took action without any fear. they announced that they would not wear burqas like 20 years ago, they would defend their place in society

and would not be close to homes. We support Afghan women in their honorable struggle in the 21st century. The outdated mentality of the organization in the past and present is unacceptable. These brave women will defeat the Taliban.

References:

<https://tr.euronews.com/2021/08/14/taliban-orgutu-nedir-nasil-ortaya-cikti-amaci-nedir-arkasinda-kimler-var>

HİNT PASİFİK'TE SULAR ISINIYOR

Confusion in the Indo-Pacific

MERYEM ALPAR

İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi

Uluslararası ilişkilerde jeopolitik mücadele, devletler bazında stratejik öneme sahiptir. Son zamanlarda Hint-Pasifik bölgesi ise jeopolitik güç için bir altın madenidir. Çin'in Hint-Pasifik'te artan gücü ve ABD'nin bu bölgede hegemon olma isteği jeopolitik güç mücadelesine dönüşmüştür. Bu jeopolitik güç mücadelesi ile taraflar bir dizi anlaşmalarla güç birikimlerini artırma yolundadır. Özellikle uluslararası gündemi meşgul eden ve Avustralya ve Fransa arasındaki diplomatik gerginliğe de neden olan ABD, İngiltere ve Avustralya'nın üçlü güvenlik paktı olan AUKUS anlaşması sebebiyle Hint-Pasifik'te sular ısınmaktadır. Bu yazımda AUKUS anlaşmasının ne olduğundan, hangi amaca hizmet ettiğinden bahsedeceğim. Buna ek olarak bu anlaşmadan etkilenen ülkelerin tepkilerinin analizini yapacağım.

İlk olarak 15 Eylül 2021 tarihinde ABD Başkanı Joe Biden, Birleşik Krallık Başbakanı Boris Johnson ve Avustralya Başbakanı Scott Morrison arasında üçlü güvenlik anlaşması imzalanmıştır. Bu güvenlik anlaşması, ülkelerin adını taşıyan AUKUS güvenlik anlaş-

masıdır. AUKUS, 16 Eylül 2021 tarihinde video konferans yöntemiyle duyurulmuştur. AUKUS güvenlik anlaşması ile üç ülke arasında siber kapasite arttırılacak, yapay zeka ve kuantum teknolojisi geliştirilecek ve en önemlisi ABD ve İngiltere, Avustralya'ya nükleer deniz altı tedarik edecektir.

Avustralya ve Fransa arasındaki diplomatik gerginliğe gelecek olursam; Avustralya, Fransa ile 2016 yılında maliyeti 40 milyon dolar olan 12 adet geleneksel dizel yakıtlı Fransız saldırı denizaltının satışı için anlaşma yapmıştır. Avustralya'nın bu anlaşmayı iptal ederek AUKUS anlaşmasını imzalaması sonucu Fransa, ABD ve Avustralya'daki büyükelçilerini istişare amacı ile ülkeye geri çağırmıştır. Fransa bu durumu diplomatik bir hata olarak değerlendirmektedir. Fransa Dışişleri Bakanı Jean-Yves Le Drian ise bu anlaşmayı "sırtımızdan bıçaklandık" sözleriyle eleştirmiştir. Fransa'nın bu anlaşma ile ekonomik bir darbe aldığı ve imajının zedelendiği yorumu yapılabilir.

Çin tarafından ise bu durum "büyük bir sorumsuz-

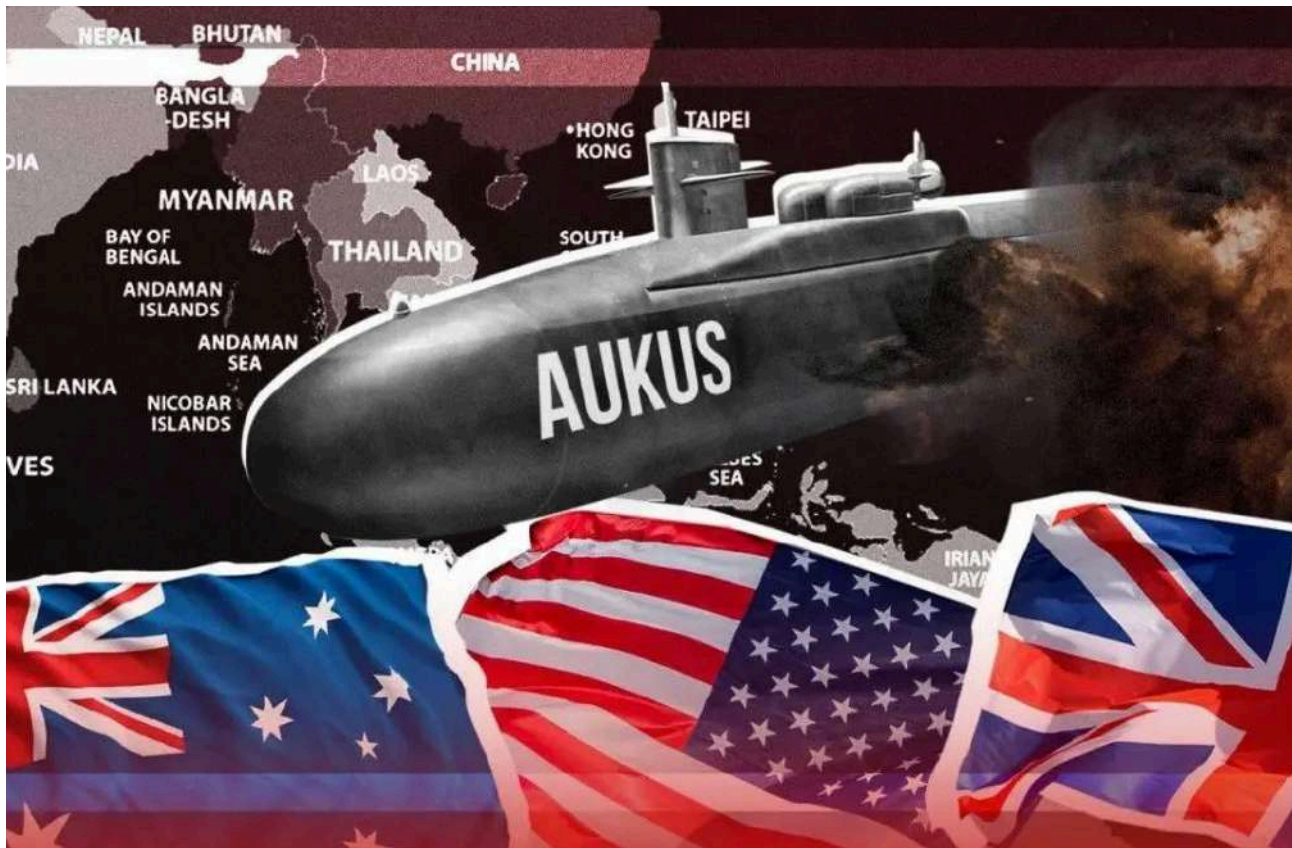
luk” olarak değerlendirilerek 3. Soğuk Savaş düşünce yapısında olduğu yorumu yapılmıştır. Çin’in bu anlaşma sonucu agresif bir politika mı yoksa uzlaşmacı bir yol mu izleyeceği tartışmalara neden olmuştur. Özellikle Malezya bu anlaşma sonucu Çin’in agresif bir politika izleyeceği konusunda endişelidir.

ABD’nin amacı ise Çin’in bölgedeki gücünü engellemek için askeri ve ekonomik yatırımlar yaparak müttefik toplamaktır. ABD’nin Afganistan’dan çekilerek manevra alanını AUKUS anlaşmasıyla Hint-Pasifik bölgesine kırmaması ise stratejik bir adımdır.

Birleşik Krallık açısından değerlendirme yapacak olursam; Brexit sürecinden sonra Birleşik Krallık’ın manevra alanını Hint-Pasifik alanına çevirmesi hem tarihin tekerrür ettiği hem de jeopolitik güç mücadelesinde Commonwealth ülkesi olan Avustralya’nın müttefikliğinin İngiltere için kaçınılmaz olduğunu göstermektedir.

Avustralya açısından ise QUAD ve 5 Eyes üyesi olarak Avustralya, AUKUS anlaşması ile Hint-Pasifikte Çin’e karşı oluşturulan güvenlik bloğu ile Çin’i dengeleyecektir. Avustralya’nın istihbarat ve askeri kapasitesinin artması ile de Güney Çin Denizi’nde bölgesel caydırıcılık rolünün arttığı analizi yapılabilir. Fakat Avustralya ve Çin arasında da güvenlik ikileminin yaşanacağı da söylenebilir. Avustralya her ne kadar RCEP anlaşması gibi Çin ile ekonomik ilişkilerini geliştirerek liberal bir yol izlese de Hint-Pasifik’te jeopolitik güç mücadelesinde AUKUS anlaşmasını imzalayarak realist bir tutum sergilediği ortadadır. Sonuç olarak AUKUS güvenlik anlaşması ile Hint-Pasifik’teki güç denklemini değiştirerek çok boyutlu bir hale gelmiştir. Devletler açısından ekonomik ilişkiler ne kadar önemli olsa da realist bakış açısına göre hareket etmenin kaçınılmaz olduğu analizi yapılabilir. Bu güç mücadelesinde kimin galip geleceği ise merak konusudur.

Geopolitical struggle in international relations has strategic importance on the basis of states. More recently, the Indo-Pacific region has been a gold mine for geopolitical power. China's growing power in the Indo-Pacific and the USA's desire to be hegemon in this region have turned into a geopolitical power struggle. With this geopolitical power struggle, the parties are on the way to increase their power accumulation with a series of agreements. The waters are heating up in the Indo-Pacific due to the AUK-US agreement, which is the trilateral security pact of the USA, England and Australia, which occupies the international agenda and causes diplomatic tension between Australia and France. In this article, I will talk about what the AUKUS agreement is and what purpose it serves. In addition, I will analyze the reactions of the countries affected by this agreement.

Firstly, on September 15, 2021, a trilateral security agreement was signed between US President Joe Biden, UK Prime Minister Boris Johnson and Australian Prime Minister Scott Morrison. This security agreement is the AUKUS security agreement named after the countries. AUKUS was announced on September 16, 2021 via video conference. With the AUKUS security agreement, cyber capacity will be increased between the three countries, artificial intelligence and quantum technology will be devel-

oped, and most importantly, the USA and the UK will supply nuclear submarines to Australia.

If I mention the diplomatic tension between Australia and France; Australia signed an agreement with France in 2016 to sell 12 conventional diesel-fueled French attack submarines with a cost of \$40 million. As a result of Australia canceling this agreement and signing the AUKUS agreement, France recalled its ambassadors from the USA and Australia to the country for consultation. France considers this a diplomatic mistake. French Foreign Minister Jean-Yves Le Drian criticized this agreement with the words "we were stabbed in the back". It can be interpreted that France received an economic blow with this agreement and its image was damaged.

On the other hand, this situation was evaluated as "great irresponsibility" by China, and it was interpreted that it was in the 3rd Cold War mentality. Whether China will follow an aggressive policy or a conciliatory path as a result of this agreement has led to debates. Especially Malaysia is worried that China will follow an aggressive policy as a result of this agreement.

The aim of the USA is to gather allies by making military and economic investments to prevent China's power in the region. It is a strategic step for the USA to withdraw from Afghanistan and direct the

maneuvering area to the Indo-Pacific region with the AUKUS agreement.

If I were to make an assessment in terms of the United Kingdom; It is seen that history repeats itself and that the alliance of Australia, which is a Commonwealth country in the geopolitical power struggle, is inevitable for the UK, as it turns the maneuvering area into the Indo-Pacific area after the Brexit process.

In terms of Australia, as a member of QUAD and 5 Eyes, Australia will balance China with the security bloc created against China in the Indo-Pacific with the AUKUS agreement. It can be analyzed that the role of regional deterrence in the South China Sea has increased with the raise in Australia's in-

telligence and military capacity. But it can also be said that there will be a security dilemma between Australia and China. Although Australia followed a liberal path by developing its economic relations with China, such as the RCEP agreement, it is obvious that it displayed a realistic attitude by signing the AUKUS agreement in the geopolitical power struggle in the Indo-Pacific. As a result, with the AUKUS security agreement, the power equation in the Indo-Pacific has changed and become multidimensional. No matter how important economic relations are for states, it can be analyzed that it is inevitable to act according to a realist point of view. Who will win in this power struggle is a matter of curiosity.

References:

- <https://www.theguardian.com/commentisfree/2021/sep/17/aucus-pact-china-us-european-security-nato>
<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-58608064>
<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/09/15/remarks-by-president-biden-prime-minister-morrison-of-australia-and-prime-minister-johnson-of-the-united-kingdom-announcing-the-creation-of-aucus/>
<https://www.setav.org/aucus-pakti-cine-karsi-yeni-cephe/>

2021 ALMANYA FEDERAL SEÇİMLERİ

Bundestag Election, 2021

SEHER TORTOP

*İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi*

26 Eylül 2021’de, Almanya’da, Almanya Federal Meclisi’nin üyelerini belirlemek için seçim yapılmıştır. Avrupa’nın lider, siyasi ve ekonomik güçlerinden biri olan Almanya’da gerçekleşen seçimler, Türkiye’de de olmak üzere tüm dünyada yakından takip edilmiştir. 16 yıllık hizmetinin ardından aday olmayan Angela Merkel’in yerine geçecek kişi Almanya’nın bundan sonraki dış politikasında aktif rol oynayacağından, Almanya’nın siyasi ilişkilerinde büyük değişimler yaşanması muhtemeldir. Angela Merkel, 2005 genel seçimlerinde CDU-CSU parti ortaklığı ile Almanya’nın ilk kadın başbakanı olmuştur. Merkel’in özellikle Neo-Liberal ekonomi politikaları, göçmenlere ve çok kültürlülüğe karşı olan sert tavrı, Türkiye ile ilişkisinde gerginliklere yol açmıştır. Merkel, Türkiye’nin AB üyesi olmasına karşı olduğunu her fırsatta ifade etmiştir. Bu bakımdan seçim sonucunda oluşacak yeni hükümetin Türkiye ilişkilerinde izleyeceği stratejiler, Türkiye’nin Almanya ile ekonomik ve siyasi ilişkisini yeniden şekillendirecek ve Türkiye’nin AB üyeliği sürecini de doğrudan etkileyecektir.

Almanya’daki oylamada, 6 parti meclise girmeye hak kazanmıştır. Armin Laschet ve Markus Söder önderliğindeki, Hristiyan demokrat ve liberal muhafazakâr görüşe sahip, merkez sağ CDU (Hristiyan Demokrat Birliği) /CSU (Hristiyan Sosyal Birliği), Olaf Scholz önderliğindeki Avrupa’nın işçi sınıfına dayanan kök-

lü siyasi partilerinden biri olan merkez sol parti SPD (Almanya Sosyal Demokrat Partisi), Annalena Baerbock önderliğinde kurulan çevreci ve barışçıl olan merkez sol parti, Birlik 90/Yeşiller, Christian Lindner önderliğindeki, liberal bir Alman siyasi parti olan merkez sağ FDP (Hür Demokratik Parti), Alice Weidel ve Tino Chrupalla önderliğindeki, sağ popülist siyasi parti olan Afd (Almanya için Alternatif) ve Janine Wissler ve Dietmar Bartsch önderliğindeki, demokratik sosyalist ve sol popülist bir siyasi parti olan Sol (Sol Parti).

CDU genel başkanı olan Armin Laschet’in vaatleri Başbakan Merkel’in politikasının devamı niteliğindedir. Barışçıl bir politika izleyen Laschet, çocuk bakım masraflarını azaltmak ve AB’yi daha güçlü hale getirmek istediğini ifade etmiştir. SPD önderi Scholz ise, gelir vergisini artırmak, saat başı asgari ücreti yükseltmek gibi ekonomik vaatler vermiş ve çevreci politikalara değinmiştir. Aynı zamanda AB ile krizlerin önlenmesinde, barış ve demokrasinin teşvik edilmesinde ve insan haklarının korunmasında aktif rol oynayacağını ifade etmiştir. Yeşiller partisi önderi Baerbock, seçim beyannamesinin çoğunu iklimin ve çevrenin korunmasına ayırmıştır. Dış politikada, SPD’ye benzer olarak AB kurumlarını dış ve güvenlik konusunda güçlendirmek istediklerini ifade etmiştir. Oylamanın ardından çıkan ilk sonuçlara göre SPD

%25,7 ile birinci, CDU-CSU partileri %24,1 ile ikinci sırada yer almıştır. Yeşiller Partisi'nin oranı %14,8, Hür Demokrat Parti'nin (FDP) %11,5, Almanya için Alternatif partisi (AfD) %10,3, Sol Parti (Die Linke) de %4,9'dur. Seçim sonuçlarına göre hiçbir parti tek başına hükûmeti kurmak için yeterli milletvekili sayısına ulaşamamıştır. Bu yüzden partilerin hükûmet kurmak için koalisyona başvurması gerekiyor. Bundan sonraki süreçte oluşacak koalisyonlar hem Türkiye'yi hem AB'yi doğrudan etkileyecektir.

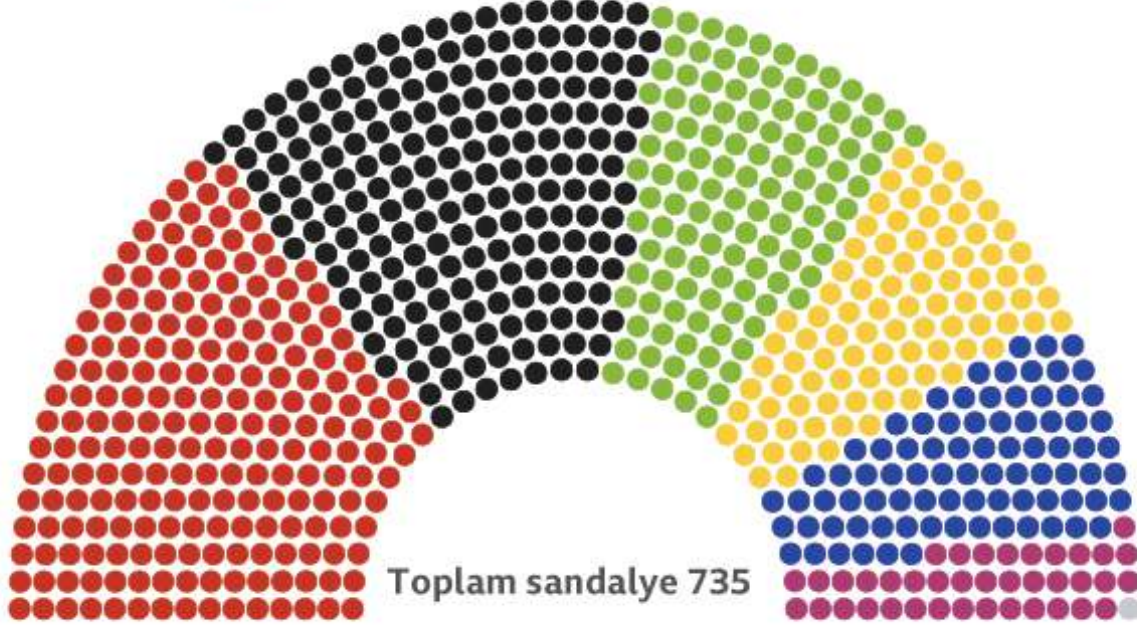
Almanya, Fransa ile Avrupa Birliği siyasetine yön veren iki en önemli aktörden biri konumundadır. Fakat, Almanya'nın Avrupa'nın en büyük ekonomik gücü ve AB bütçesine en fazla katkıda bulunan ülke olması Almanya'nın Fransa'dan daha etkili bir konumda olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla AB bütçesine ve ekonomik desteğe ihtiyaç duyan ülkeler bu seçimin sonucunu merakla beklemektedir. Almanya, ABD için Soğuk Savaş döneminden itibaren önemli bir müttefik konumundadır. ABD özellikle Çin ve Rusya'ya karşı yürüttüğü küresel rekabette Almanya ile bağları sıkı tutmaya çalışıyor. Almanya da Çin'e karşı mücadelede ABD safında yer almaktadır. Bu yüzden

ABD seçimlerde Washington'la yakın ilişkide olan Yeşiller ya da CDU'nun Atlantikçi kanadının başarılı olmasını istemektedir. Rusya için ise SPD ve Sol partinin başarılı olması olumlu sonuç doğurmaktadır, çünkü SPD'nin son federal başkanı Gerhard Schröder geçmişte Washington'la daha mesafeli, Moskova ile daha yakın ilişkilere yönelmiştir.

Son olarak Almanya seçimlerinin Türkiye açısından önemini incelersek, Armin Laschet'in federal başbakan olması Almanya'nın Türkiye politikasında büyük etki yaratmayacaktır. Yeşiller'in bu koalisyona girmesi, ise parti içindeki Türk karşıtı siyasetçiler açısından olumsuz etki yaratacaktır. Böylesi bir senaryoda, Almanya Türkiye ilişkileri, özellikle AB ile müzakere süreci askıda kalmaya devam edebilir. Ayrıca, Sol eğilimli kurulacak bu koalisyon hükûmetinin insan hakları ve demokrasi konularında Türkiye'ye daha sert bir tavır takınacağı söylenebilir. Yeni hükûmetin kurulmasının aylar süreceği beklenmekte. Bu süreçte ise mevcut hükûmet, Başbakan Merkel liderliğinde yürütülecektir.

Almanya'da yeni parlamentonun sandalye dağılımı

- SPD (206)
- CDU-CSU (196)
- Yeşiller (118)
- FDP (92)
- AfD (83)
- Sol Parti (39)
- SSW (1)

Kaynak: Almanya Federal Seçim Görevlisi

BBC

On September 26, 2021, elections were held in Germany to determine the members of the German Bundestag. The elections in Germany, one of Europe's leading political and economic powers, were followed closely all over the world, including in Turkey. Since the person who will replace Angela Merkel, who was not a candidate after 16 years of service, will play an active role in Germany's foreign policy, it is likely that there will be major changes in Germany's political relations.

Angela Merkel became Germany's first female chancellor with the CDU-CSU party partnership in the 2005 general elections. Merkel's neo-Liberal economic policies, especially her rigid attitude towards immigrants and multiculturalism, have led to tensions in her relations with Turkey. Merkel has stated at every opportunity that she is against Turkey's EU membership. In this respect, the strategies to be followed by the new government that will be formed as a result of the election in Turkey's relations will reshape Turkey's economic and political relations with Germany and will directly affect Turkey's

EU membership process. In the voting in Germany, 6 parties were entitled to enter the parliament. Center-right CDU (Christian Democratic Union) / CSU (Christian Social Union), led by Armin Laschet and Markus Söder, with Christian democratic and liberal conservative views, The centre-left party SPD (Social Democratic Party of Germany), led by Olaf Scholz, is one of the long-established political parties based on the working class in Europe. The environmentalist and peaceful centre-left party, Alliance 90/The Greens, founded under the leadership of Annalena Baerbock, centre-right FDP (Free Democratic Party), a liberal German political party led by Christian Lindner, AfD (Alternative for Germany), a right-wing populist political party led by Alice Weidel and Tino Chrupalla, and The Left (Left Party), a democratic socialist and left populist political party led by Janine Wissler and Dietmar Bartsch.

The promises of Armin Laschet, chairman of the CDU, are a continuation of Chancellor Merkel's policy. Laschet, who following a peaceful policy, stated that wanted to reduce childcare costs, and make the EU stronger. On the other hand, SPD leader Scholz, made economic promises such as raising the income tax, raising the hourly minimum wage, and mentioned environmentalist policies. At the same time, he stated that he will play an active role in preventing crises, promoting peace and democracy, and protecting human rights with the EU.

Green party leader Baerbock devoted much of his election manifesto to protecting the climate and the environment. In foreign policy, she stated that she wants to strengthen the EU institutions in foreign and security issues, similar to the SPD. According to the first results after the voting, the SPD took the first place with 25.7%, and the CDU-CSU Parties took the second place with 24.1%. The rate of the Green Party is 14.8%, the Free Democratic Party (FDP) is 11.5%, the Alternative for Germany Party (AfD) is 10.3%, and the Left Party (Die Linke) is 4.9%. According to the election results, none of the parties could reach the sufficient number of deputies to form the government alone. That's why, parties have to resort to coalitions to form a government. Coalitions to be formed in the next period will directly affect both Turkey and the EU. Germany is one of the two most important actors that shape the politics of European Union with France.

Almanya seçimleri Partilerin oy oranları

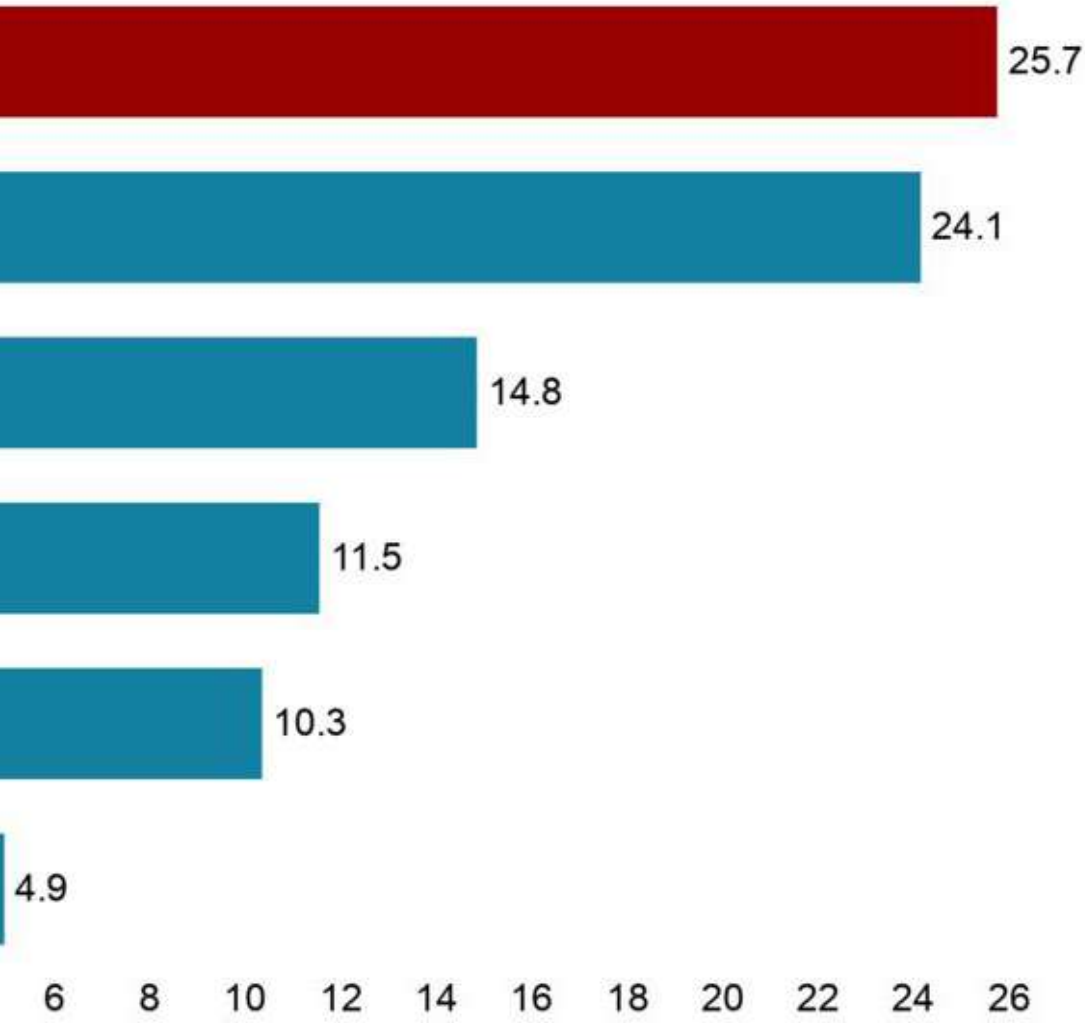

Kaynak: Almanya Federal

However, the fact that Germany is the biggest economic power in Europe and the country that contributes the most to the EU budget shows that Germany has more effective position than France. For this reason, countries in need of EU budget and economic support are curiously awaiting the outcome of this election.

Germany has been an important ally for the USA since the cold war period. USA is trying to keep tight ties with Germany, especially in its global competition against China and Russia. Germany is also on the side of the USA in the fight against China. That's why US wants the Greens or the Atlanticist wing of the CDU, which has close relations with Washington, to succeed in the elections. For Rus-

eri: İlk sonuçlar (%)

Seçim Görevlisi

BBC

sia, the success of the SDP and the Left Party has positive results, because in the past, the last federal president of the SDP, Gerhard Schröder, has tended to have more distant relations with Washington and closer relations with Moscow.

Finally, if we examine the importance of the German elections for Turkey, the fact that Armin Laschet is the federal prime minister will not have a great impact on Germany's Turkey policy. The entry of the Greens into this coalition will have a negative impact because of anti-Turkish politicians within the party. In this scenario, Germany-Turkey relations, especially the negotiation process with the EU, may continue to hang. In addition, it can be said that this left-leaning coalition government will

take a tougher stance towards Turkey on human rights and democracy issues. The formation of the new government is expected to take months. During this time, the current government will be led by Chancellor Merkel.

References:

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-58677930>
<https://www.dw.com/tr/t%C3%BCrkiyede-g%C3%B6zler-almanya-se%C3%A7imlerine-%C3%A7evrildi/a-59260023>
<https://www.aa.com.tr/tr/analiz/almanya-seçimleri-almanya-ve-avrupa-merkel-sonrasına-hazırlanıyor/2325314>
<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-58702421>

AZE

ERBAYCAN ULUSLARARASI ADALET DİVANI'NDA ERMENİSTAN ALEYHİNE DAVA AÇIYOR

Azerbaijan Sues Armenia at International
Court Of Justice

REFİA HAVVA BAYIR

*İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi*

Azerbaycan ve Ermenistan arasında yıllardır devam eden ve bir türlü sonuca bağlanamayan Dağlık-Karabağ sorunu, Kasım 2020’de imzalanan ateşkeske rağmen anlaşılamayan tarafların birbirini dava etmesiyle birlikte yeni bir boyut kazandı.

Dağlık-Karabağ, bugün bağımsız birer devlet olan Azerbaycan ve Ermenistan arasında, 20. yüzyılın başlarından kalma; 4 bin 400 kilometrekarelik bir sorun alanı.

Sovyetler Birliği’nin dağılmasıyla beraber bölgede nüfus çoğunluğuna da sahip olan Ermeniler, Bakü yönetiminden ayrılmayı talep etti. Moskova’nın etkisini artık eskisi kadar hissetmeyen örgütlü Ermeniler Dağlık-Karabağ’ın Çardaklı köyünde Azeri nüfusa saldırı düzenledi, olayların büyümesiyle birlikte Ermenistan’da yaşayan Azeriler Azerbaycan’a, Azerbaycan’da yaşayan Ermeniler de Ermenistan’a göç etti. Azerbaycan ve Ermenistan’ın bağımsızlıklarını ilan etmeleriyle beraber bölgedeki gerginlik hat safhaya ulaştı ve çatışmalar yoğunlaştı. Akabinde Hocalı’da, Şubat 1992’de, Ermeni silahlı grupların baskınından kaçmaya çalışan en az 161 Azeri sivil hayatını kaybetti. 1994’te sona eren savaşta 30 bin kişi hayatını kaybetti.

Mayıs 1994’te ateşkesi sağlayan Bişkek Protokolü imzalandığında savaş resmen sona ermemiş ve ihtilafli bölgeler üzerinde anlaşma sağlanmamıştı. 2 Nisan 2016’da iki ülke arasındaki cephe hattında yeniden çatışmalar başladı. Dört gün süren çatışmalarda iki taraftan da aralarında sivillerin de bulunduğu onlarca kişi hayatını kaybetti. 5 Nisan’da önce Azerbaycan, ardından Ermenistan ateşkes ilan etti. Temmuz 2020’de tekrar başlayan çatışmalar Dağlık Karabağ’ın ikinci en büyük şehri Şuşa’nın Azerbaycan kontrolüne geçmesi sonrası 9 Kasım 2020 tarihinde, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin’in arabuluculuğu ile Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev ve Ermenistan başbakanı Nikol Paşinyan tarafından Ateşkes Antlaşması imzalanarak Dağlık Karabağ bölgesindeki tüm çatışmalara 10 Kasım 2020 tarihinde son verildiği açıklandı. Günümüzde ise Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki gerginlik Azerbaycan’ın Ermenistan’ı Uluslararası Adalet Divanı’na dava etmeye hazırlanmasıyla tekrar alevlendi. “Azerbaycan topraklarının bir kısmının Ermenistan tarafından yasa dışı işgalinin sona ermesinden sonra Azerbaycanlılara karşı ağır insan hakları ihlallerinin toplandığını ve belgelendiğini bildiren Azerbaycan, bunlara Ermenistan’ın etnik kökenleri nedeniyle Azerbaycanlıları zorla yurtlarından etmesi, onlara işkence yapması, onları öldürmesi ve kötü muamele vakalarının dahil olduğunu belirtti”.

Azerbaycan Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Leyla Abdullayeva yaptığı açıklamada; Kasım 2020’de Rusya, Azerbaycan ve Ermenistan devlet başkanlarının imzaladığı üçlü ateşkes bildirisi-ne rağmen Ermenistan’ın, bir zamanlar işgal altında tuttuğu bölgelere mayın döşeyerek ve mayın haritalarını vermeyi reddederek “Her Türlü Irk Ayrımcılığının Tasfiye Edilmesine Dair Uluslararası Sözleşmesi”ni ihlal etmeye devam ettiğini belirtti.

Ermenistan’ı Ocak 2021’de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne dava eden Azerbaycan bir kez daha Ermenistan aleyhine Uluslararası Adalet Divanı’na gitmeye hazırlanırken Uluslararası Adalet Divanı, Ermenistan’ın, Azerbaycan aleyhine “Her Türlü Irk Ayrımcılığının Tasfiye Edilmesine Dair Uluslararası Sözleşmesi” ihlali gerekçesiyle dava açtığını açıkladı.

The Nagorno-Karabakh conflict between Azerbaijan and Armenia, which has been going on for years and could not be resolved, gained a new dimension with the parties that could not come to an agreement despite the ceasefire signed in November

2020, suing each other.

Nagorno-Karabakh is a problem area of 4,400 square kilometers between Azerbaijan and Armenia, which are independent states today, since the early 20th century.

With the disintegration of the Soviet Union, the Armenians, who had the majority of the population in the region, demanded to leave the Baku administration. Organized Armenians, who did not feel the influence of Moscow as they used to, attacked

the Azerbaijani population in the Çardakli village of Nagorno-Karabakh, as the events escalated, Azeris living in Armenia immigrated to Azerbaijan, and Armenians living in Azerbaijan migrated to Armenia.

With the declaration of independence of Azerbaijan and Armenia, the tension in the region reached its peak and the conflicts intensified, after which at least 161 Azeri civilians who tried to escape from the raids of Armenian armed groups lost their lives in Khojaly in February 1992. In the war that ended in 1994, 30 thousand people lost their lives.

When the Bishkek Protocol providing a ceasefire was signed in May 1994, the war did not officially end, and no agreement was reached on the disputed

areas. On April 2, 2016, clashes broke out again on the front line between the two countries. Dozens of people, including civilians, lost their lives on both sides during the four-day conflict. On April 5, first Azerbaijan, then Armenia declared a ceasefire.

Conflicts that started again in July 2020 After Shusha, the second largest city of Nagorno-Karabakh, came under Azerbaijani control, on November 9, 2020, with the mediation of Russian President Vladimir Putin, the Armistice Agreement was signed by Azerbaijani President Ilham Aliyev and Armenian Prime Minister Nikol Pashinyan. It was announced that all conflicts in the region were ended on 10 November 2020.

Today, the tension between Azerbaijan and Armenia has flared up again as Azerbaijan prepares to sue Armenia to the International Court of Justice.

Noting that after the end of the illegal occupation of a part of Azerbaijani lands by Armenia, grave human rights violations against Azerbaijanis were collected and documented, Azerbaijan stated that these included cases of forced displacement, torture, killing, and ill-treatment of Azerbaijanis due to their ethnic origins.

Leyla Abdullayeva, Spokesperson of the Ministry of Foreign Affairs of Azerbaijan, said in a statement; She stated that despite the triple ceasefire declaration signed by the heads of state of Russia, Azerbaijan, and Armenia in November 2020, Armenia continues to violate the "International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination" by laying mines in areas it once occupied and refusing to issue mine maps.

While Azerbaijan, which sued Armenia to the European Court of Human Rights in January 2021, is preparing to go to the International Court of Justice against Armenia once again, the International Court of Justice announced that Armenia has filed a lawsuit against Azerbaijan for violation of the "International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination".

References:

<https://www.dailysabah.com/politics/azerbaijan-to-sue-armenia-over-rights-abuses/news>
<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-54330024>

YAŞANABİLİR BİR DÜNYA

A Livable World

SIRRI CAN YÜCEL

*İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi*

Yaşadığımız bu dünyada sınırlı miktarda bulunan madenlerin ve fosil yakıtların kontrolsüz bir şekilde kullanımı ve su, toprak gibi insanlığın en temel ihtiyaçlarını karşılayan doğal kaynakların kirletilmesi ile her geçen gün felakete bir adım daha yaklaşmaktayız. Bunun farkında olan ve uzayda yaşanabilecek bir gezegen arayan bilim insanları ve bazı milyarlarca bu araştırmalara çok büyük kaynaklar ayırsa da bu durum kaçınılmaz olanı engellemeye yetmiyor.

İnsanlığın sınır tanımaz hayal gücü ve merak duygusu ile uzay adı verilen bu devasa bilinmezliğe bir adım atıldı. Birbiri ardına yeni araştırmalar yapıldı, yeni bulgulara ulaşıldı ve yeni sorular ortaya atıldı. Bu bitmeyen döngü ve tüm bu teknolojik ilerlemeler sonucu şu an karşı karşıya kaldığımız durum ise uzayda balayına çıkan çiftler...

Rusya, Soyuz roketleriyle bir astronotu Uluslararası Uzay İstasyonu'na göndermek için 80 milyon doların üzerinde ücret talep ederken ABD merkezli SpaceX şirketi ise kendi roketleriyle aynı görev için 50 milyon dolar talep etmektedir. SpaceX'in simgesi haline

gelen roketi Falcon 410 ton yakıt tüketirken insanlığı aya taşımış olan Saturn V roketi yaklaşık olarak 2000 ton yakıtı ihtiyaç duymuştur.

Bu sayılar başlı başına uzay yolculuğunun insanoğlu için ne kadar maliyetli olduğunu kanıtlar nitelikte olsa da bu durumun doğaya olan etkisi de ele alındığında ne kadar riskli bir halde olduğumuz çok daha açık bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Uzay boşluğu kesinlikle zenginlerin yeni oyun alanı haline gelmemelidir. Hiç kimsenin gösteriş merakı dünyamızın geleceğinden daha büyük önem taşımamaktadır. Üstelik dünyamızın kaynaklarının keyfi bir şekilde boşa harcanması haziran ayında hukuk uzmanları tarafından uluslararası suç kategorisi olarak tanımlanan ekokırım kavramını akıllara getirmektedir.

Ekokırım, uluslararası hukuk uzmanlarından oluşan bir heyet tarafından şu şekilde tanımlanmıştır: “Çevreye ağır ve geniş çapta ya da ağır ve uzun vadeli bir biçimde zarara yol açmasının kuvvetle muhtemel olduğunun bilincinde, yasadışı veya keyfi olarak işlenen fiiller ekokırım suçunu oluşturur.”

Üstelik metinde geçen çevre kavramının tanımında dünya, canlı küre, buz küre, taş küre, su küre ve hava küre ile birlikte dış uzay da çevre kategorisine dahil edilmiştir. Oldukça açık bir şekilde görülmektedir ki keyfi bir şekilde yapılan uzay yolculukları uzun vadeli bir biçimde çevreye zarar vermeleri sebebiyle ekokırım suçunun tüm belirtilerini taşımaktadır.

Yeryüzünden umudunu kesenler gökyüzünde bir umut kııntısı aramaktadır. Oysa uzayda yaşanabilir bir gezegen aramak için harcanan kaynaklar ve çaba yeryüzünü daha yaşanabilir bir yer haline getirmek için harcansa aslında başka bir gezegene ihtiyaç duymayacağımızı anlarız. Eğer gelecekte insan yaşamı için uygun olan tek gezegenin dünyamız olduğu kanıtlanırsa, dünyamızın bu sonuca varabilmek için yapılan çalışmaların çöpleriyle yaşanmaz hale geldiğini gördüğümüzde hepimiz için çok geç olacak.

With the uncontrolled use of limited amount of minerals and fossil fuels in this world we live in, and the pollution of natural resources that meet the most basic needs of humanity, such as water and soil, we are getting one step closer to disaster with each passing day. Although scientists and some billionaires who are aware of this and looking for a habitable planet in space devote huge resources to this research, this is not enough to prevent the inevitable. With humanity's boundless imagination and sense of wonder, a step was taken into this gigantic obscurity called space. One after another, new research was done, new findings were made, and new questions were raised. As a result of this endless cycle and all these technological advances, the situation we are facing right now is couples on their honeymoon in space...

Russia charges over \$80 million to send an astronaut to the International Space Station with Soyuz rockets, while the US-based SpaceX company

charges \$50 million for the same mission with its rockets. While Falcon, the rocket that has become the symbol of SpaceX, consumed 410 tons of fuel, the Saturn V rocket, which carried humanity to the moon, needed approximately 2000 tons of fuel.

Although these numbers alone prove how costly space travel is for human beings, when the impact of this situation on nature is considered, it becomes much more clear how risky we are. Space should definitely not become the new playground of the rich. No one's vanity is more important than the future of our world. Moreover, the arbitrary waste of our world's resources brings to mind the concept of ecocide, which was defined as an international crime category by legal experts in June.

Ecocide has been defined by a panel of international legal experts as follows: "Acts committed illegally or arbitrarily, with the awareness that it is highly likely to cause serious and extensive or serious and long-

term damage to the environment, constitute the crime of ecocide.”

Moreover, in the definition of the concept of environment in the text, outer space is included in the category of environment, along with the earth, living sphere, ice sphere, stone sphere, hydrosphere and air sphere. It is quite clear that arbitrary space travel carries all the hallmarks of the crime of ecocide, as they cause long-term damage to the environment.

Those who despair of the earth are looking for a shred of hope in the sky. However, if the resources and effort spent in searching for a habitable planet in space were spent on making the earth a more livable place, we would understand that we would not actually need another planet. If it proves to be the only planet suitable for human life in the future, it will be too late for all of us when we see that our world has become uninhabitable with the garbage of the studies done to reach this conclusion.

References:

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-56012379>

<https://www.donanimhaber.com/Roketler-ne-kadar-yakit-tuketiyor-iste-cevabi--84802>

<https://ekoiq.com/2021/09/17/ekokirim-yasasi-turkcede/>

<https://bianet.org/bianet/iklim-krizi/250327-ekokirim-sucu-roma-statusu-kapsamina-alinabilir>

SİVRİSİNEKLER, ANTROPOSENTRİZİMİN SON KURBANLARI?

Mosquitos, Last victims of Antropocentrism?

TALHA ÇAĞMAN
İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi

Bu ayki konum, benim için çok önemli çünkü hayatım boyunca sivrisineklerle mücadele ettim ve doğruyu söylemek gerekirse, nesillerinin tükenmesini diledim. Onlarla olan kavgam, sinir bozucu seslerinden ve cildimde bıraktıkları kaşıntılı izlerden kaynaklansa da sivrisinekler çoğu canlı için oldukça tehlikeli. Bir sivrisinek bir yarattığı ısırdığında, Zika, Sıtma, sarı humma ve Dang humması gibi ölümcül hastalıkları içeren tükürüklerini enjekte eder. Sonuç olarak, sivrisinekler açık ara dünyanın en ölümcül hayvanlarıdır. Araştırmacılar, her yıl yaklaşık 725.000 ile 1.000.000 insanın ölümünden sorumlu olduklarını tahmin ediyor. Bu rakamlar dünyadaki cinayet oranlarının neredeyse iki katı ve ölümcül olmalarıyla ünlü diğer hayvanlar (köpekbalıkları, ayılar, yılanlar vb.) yanlarında sönük kalıyor. Üstelik sivrisinekler yalnızca insanları ısırıyor, aynı zamanda köpekler, atlar, çiftlik hayvanları ve daha birçokları için ciddi bir tehdit oluşturuyorlar. Diğer bir nokta da sivrisineklerin doğa için de pek faydalı olmadığıdır. Sivrisinekler çiçekleri tozlaştırır ve balıklar, kuşlar, kertenkeleler ve böcekler gibi birçok hayvanlar için besin kaynağı olsalar da yalnızca sivrisineklere bağlı ekosistemler yoktur.

Bu yüzden bilim insanları sivrisineklerle başa çıkmak için tartışmalı bir plan yaptılar. Plan, steril yavrular üretmek için bir sivrisinek kolonisini mutasyona uğratmaktı. Böylece kendi türlerini yok edecekler.

Bu yazıları okumak, dileğimi sorgulamama neden oldu, insanların ellerinde bir türün kanının daha olmasına ihtiyaçları var mıydı? Bir tür olarak, hayatta kalmak için zekamız, ahlakımız ve çevremizi şekillendirme yeteneğimizle gurur duyuyoruz ve aynı zeka ve ahlakın bize her istediğimizi yapmak için bahane verdiğine inanıyoruz. Antroposentrik görüş ve ahlak, bize doğayı yok etmemiz için “daha büyük iyilikler için” veya “insanlığın geleceği için” gibi iyi mazeretler sağlıyor. Sorun şu ki, bir istisna için kapıyı açtığınızda, bu boşluktan başka hangi istisnaların sıyrılacağına garantisi yoktur. İnsanlara karşı en büyük tehdit olduğu için tüm sivrisinekleri öldürürsek, ikinci sıradakinin güvenliğini kim garanti edebilir? Mantıken, sivrisinekler en ölümcül canlı olmayı bıraktıklarında, ikinci sıradakiler bu ünvanı almış olacaklar. Toplumlara gömülü antroposentrik görüş, insanları bir kaide üzerine oturtur ve insanlarla hayvanlar arasında as-

üst ilişkisi yaratır. Buna karşılık doğa, kendisine zarar veren canlıları bile yok etmek için çaba harcamaz. Oysa ki, doğadan yeşeren biz insanlar, doğada hiçbir zaman kendimizi evimizde hissetmedik.

Öyle görünüyor ki etrafımızdaki şeyleri varsın mobilya, bitki, hayvan veya diğer insanlar olsun değiştirme ve kontrol etme konusunda doğuştan gelen bir ihtiyacımız var. Belki iki uç arasında bir anlaşma sağlayabiliriz, belki bir uzlaşmaya varabiliriz. Sivrisinekler üzerinde, taşıdıkları hastalıkları ortadan kaldırmak için sivrisinekleri değiştirmeye odaklanan başka bir gen düzenleme araştırması var. Sivrisinekler hastalıklı kana ihtiyaç duymadıkları, hastalık taşımak sadece diyetlerinin bir yan ürünü olduğu için bu daha iyi huylu bir yaklaşım. Üstelik bu hastalıkların bazıları sivrisinekler için de zararlıdır. Dolayısıyla, ikinci seçeneğin türler arasında iyi bir uzlaşma olduğunu düşünüyorum. Yüz binlerce insan sivrisineklerin yaydığı hastalıklardan ölmeyecek, sivrisinekler de yaşayabilecek.

My subject for this month is very close to my heart as I've been struggling with mosquitos all my life, and the truth be told, I wished they went extinct. Even though my vendetta with them stems from annoying noises and itchy marks they leave on my skin, mosquitos are quite dangerous for most living creatures.

When a mosquito bites a creature, it injects their saliva which contains deadly diseases such as Zika, Malaria, yellow fever and Dengue fever. Consequently, mosquitos are the deadliest animals in the world by far. Researchers estimate they are responsible for around 725.000 - 1.000.000 human deaths every year. These numbers nearly double the homicide rates in the world and other animals famous for their deadliness (sharks, bears, snakes etc.) pale in comparison. Moreover, mosquitos don't exclusively prey on humans, they are also a serious threat to dogs, horses, livestock and many more. Another point is that mosquitos are not very beneficial for nature either. Although mosquitos do pollinate flowers and are a food source for many animals such as fishes, birds, lizards and insects, there are no ecosystems solely dependent on mosquitos. Thus, sci-

entists came up with an extreme plan to deal with mosquitos. By mutating a colony of mosquitos to produce sterile offspring. Thus making the species go extinct by themselves.

Reading these articles made me question my wish, did humans need yet another animal's blood on their hands? As a species, we pride our intelligence, morals and the ability to shape our surroundings to survive and believe that the same intelligence and morals give us the excuse to do whatever we want. The anthropocentric view and morals provide good excuses for destroying nature such as, "for the greater good" or "for the future of humanity". The problem is when you open the door for an exception, there is no guarantee what other exceptions will be squeezed through that gap. If we kill all the mosquitos for being the top threat for humans, who can guarantee protection for the second place? Logically, they will take the first place after the mosquitos go extinct.

The anthropocentric view embedded in societies put humans on a pedestal and creates an inferior - superior relationship between humans and animals. In contrast, nature doesn't set out to eradicate creatures that are even harmful to nature itself. Yet, we humans born out of nature has never felt at home

in nature.

It seems we have an inherent need to alter and control things around us, be it furniture, plants, animals or other humans. Maybe we can broker a deal between two extremes, reach a compromise perhaps? There is another gene-editing research on mosquitos that focus on modifying mosquitos to nullify the diseases they carry. This is a more benign approach as mosquitos don't need diseased blood, carrying diseases is just a byproduct of their diet. Moreover, some of these diseases are harmful to the mosquitos either. So, I think that the second option is a good compromise between species. Hundreds of thousands of humans are not going to die from diseases spread by mosquitos while the mosquitos will be able to live.

References:

<https://www.smithsonianmag.com/innovation/kill-all-mosquitos-180959069/>
<https://www.healthline.com/health-news/mosquitos-the-most-dangerous-animal-on-earth-021216#Using-Genes-to-Battle-Mosquitoes>

PİYASALARA EVERGRANDE DARBESİ

Evergrande Hit the Markets

SENANUR AYYILDIZ

*İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi*

Geçtiğimiz günlerde Çin'in en büyük gayrimenkul şirketlerinden biri olan Evergrande'nin iflas ettiği haberleri hızla yayıldı. Bu haberler gayrimenkul piyasasında büyük çaplı bir krize sebep oldu. Peki, Evergrande nedir, ne anlama gelmektedir? Evergrande, Hui Ka Yhan tarafından Çin'in Guagzhou şehrinde kurulmuştur. Şirketin gayrimenkul kolu birçok projeyle ilgilenmektedir. Çin'in en büyük 2. emlak devi olan Evergrande ayrıca Guagzhou Evergrande FC adında bir futbol takımına da sahiptir.

Bu güçlü şirketin iflas ettiği haberleri piyasada gerginliğe yol açtı. 300 milyon dolardan fazla borcu bulunan Evergrande'nin çöküşü büyük bir endişe yarattı. Akıllarda olan soru ise şu: Evergrande neden bu sorunu yaşıyor? Şirket, Çin'in en büyük gayrimenkul şirketlerinden biri olmak için hızlı bir şekilde büyümeyi hedefledi ve sonrasında milyonlarca dolar borçlandı. Evergrande'nin hisseleri büyük oranda değer kaybetti ve şirketin notu düşürüldü. Evergrande Çin'deki yatırımcılarıyla bir anlaşmaya vardı fakat yurt dışındaki yatırımcılarına hâlâ yüklü bir miktarda borcu bulunmakta. Şirketin iflas haberleri küresel piyasayı da etkiledi.

Evergrande'nin iflası sadece Çin'i değil küresel piyasayı da çok kötü bir şekilde etkileyecektir. Birçok insan ödemesini yaptıkları fakat henüz inşasına başlanmamış evleri hakkında derin bir endişe duymaktadır. Çünkü milyonlarca dolar borcu bulunan şirketin geri ödeme yapabilecek bir gücü bulunmamaktadır. Öte yandan Evergrande'nin iş yaptığı şirketler de zor duruma girmiştir, böyle bir iflas diğer şirketleri de iflasa sürükleyebilir.

Evergrande'nin iflasın eşiğinde olması Çin hükümetini de zora sokmuş durumdadır. Evergrande krizi sonrası yabancı yatırımcıların Çin'de yatırım yapmak konusunda istekli olmayacakları bir gerçektir. Ne yazık ki bu durum bir güven krizini de beraberinde getirmiştir. Evergrande'nin iflası küresel piyasaya ne kadar etki edecek henüz bilinmemektedir ve bu durum ister istemez bir korku yaratmaktadır. Müşteriler, protestolarla şirketin geri ödeme yapmasını talep etmektedir fakat şirketin üstündeki borç yükü bunu mümkün kılmamaktadır. Evergrande girdiği borç batağından kurtulabilecek mi sorusu ise henüz büyük muammadır.

Recently, the news that Evergrande, one of China's largest real estate companies, went bankrupt, spread rapidly. This news caused a major crisis in the real estate market. So, what is Evergrande, what does it

mean? Evergrande was founded by Hui Ka Yhan in Guagzhou, China. The real estate arm of the company is involved in many projects. Evergrande, China's 2nd largest real estate giant, also owns a football team called Guagzhou Evergrande FC.

The news of the bankruptcy of this powerful company caused tension in the market. The collapse of Evergrande, which has more than \$300 million in debt, has caused great concern. The question in mind is: Why is Evergrande having this problem? The company aimed to grow rapidly to become one of the largest real estate companies in China, after which it borrowed millions of dollars. Evergrande's shares fell heavily, and the company was downgraded. Evergrande has reached an agreement with its investors in China, but it still owes a large amount to its investors abroad. The company's bankruptcy news also affected the global market.

The bankruptcy of Evergrande will affect not only China but also the global market badly. Many people are deeply concerned about homes that they have paid for but have not yet started to build. Because the company, which has millions of dollars in debt, does not have the power to pay back. On the other hand, the companies with which Evergrande does business are also in a difficult situation, such a

bankruptcy may lead other companies to bankruptcy.

The fact that Evergrande is on the verge of bankruptcy has also put the Chinese government in a difficult position. It is a fact that foreign investors will not be willing to invest in China after the Evergrande crisis. Unfortunately, this situation has brought with it a crisis of trust. It is not yet known how much impact Evergrande's bankruptcy will have on the global market, and this inevitably creates fear. Customers are demanding the company to pay back through protests, but the company's debt burden does not make this possible. The question of whether Evergrande will be able to get out of the debt trap is still a big mystery.

References:

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-58709912>

<https://www.ntv.com.tr/ekonomi/evergrande-endisesi-artiyor-son-tarih-gecti-odeme-yapilmadi,HUf5XKecI0mgcsAB0wHHwA>

<https://www.cnnturk.com/ekonomi/evergrande-nedir-ne-demek-cin-devi-evergrande-krizi-son-durum>

KALENİN DIŞINDAKİLER

Outsiders of the Fortress

MELEK AKIN

*İstanbul Arel Üniversitesi
Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Öğrencisi*

Suriye’de 2011 yılından itibaren devam eden iç savaş tüm dünya ülkelerini yakın olarak ilgilendiren bir göç dalgası oluşturmaya başlamıştır. Bazı ülkeler bu durumun etkilerini derinden yaşarken, Avrupa ülkeleri edindikleri ve sahip olduklarını söyledikleri ilkelere rağmen mültecilere gerekli özveriye göstermemişlerdir. Avrupalı ülkeler, Suriyeli mültecilerin büyük bir kısmını günümüzde “Üçüncü Dünya Ülkeleri” olarak adlandırılan ülkelere göndererek kendi sınırları içerisine kapanmıştır. Sınırlarına askerler yığarak mültecilerin ülkelere girişlerini engellemiş, ülkeye giren mültecilerin de gitmeleri için çeşitli politikalar izlenmiştir. Avrupa’nın bu tutumuna Fortress Europe (Avrupa Kalesi) adı verilmiştir.

Suriye’de yıllardır süregelen ve göçe sebebiyet veren savaş, Beşar Esad’ın yönetime gelmesiyle başlamıştır. Yönetiminden memnun kalmayan halk, çeşitli protestolar ile yönetime isyan etmiştir. Beşar Esad bu protestocuları terörist ilan ederek protestoculara silahlı müdahalede bulunmuştur. Sivil gruplara bu gibi müdahalelerde bulunmak istemeyen askerler ve halkın bir kesimi Özgür Suriye Ordusu’nu kurmuştur. Nisan 2011’den beri Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) ve Esad rejimi arasında çatışmalar devam etmiştir.

Bu durum can ve mal güvenliğini artık sağlayamayan birçok insanın diğer ülkelere göçünü zorunlu kılmaktadır. Suriyeli insanlar, Avrupa Birliği ülkelerinin özgürlük, demokrasi, insan haklarının üstünlüğü gibi karakteristiklerini gözeterek bu ülkelere yönelmişlerdir fakat Avrupa ülkeleri kapılarını kapatmıştır.

Avrupa Birliği ülkelerinin bu süreçte söylem ve kararları birbirine hiç uyuşmamıştır. Kendi aralarında görünmez bir anlaşmaya başvurarak orta çağdan kalma bir düşünce anlayışıyla Avrupa’nın sınırlarını kale gibi örtmüştür. Avrupa göstermiş olduğu bu tutumla birçok eleştiriye maruz kalınca kota sistemi ile sınırlı sayıda mülteciyi üye devletlere dağıtma kararı almıştır. Slovakya ve Macaristan, mültecilerin bütün Avrupa ülkelerine kota sınırıyla yerleştirilmesine karşı çıkmış ve AB’ye çeşitli davalar açmıştır. İtalya ise sınırlı sayıda mülteci aldıktan sonra , botlarla ülkeye giriş yapmaya çalışan insanları ölüme terk etmiştir. Birleşmiş Milletler uzmanları, İtalya’nın yaşama hakkını korumakta başarısız olduğunu dile getirmiş ve konuyla ilgili soruşturma başlatılmasını talep etmiştir. Kota sistemi ile sınırlı sayıda kabul edilen mülteciler de eşitlik ilkesine aykırı bir şekilde seçilmiştir. Mülteciler; eğitim düzeyi, gelir ve İngilizce bilgisi gibi özelliklere bakarak kabul edilmiştir.

Avrupalı yönetimler, sınırları sıkı sıkıya kapatmış,

askerleri bu bölgelere dizmişlerdir. Gelen Müslüman ve Suriyeli halkın kültürel zarara sebebiyet vereceğini düşünmüşlerdir. Çek Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı, gelen mültecilerin potansiyel terörist olabileceğini söylemiştir.

Her fırsatta insan hakları ve çocuk hakları bildirgesi-ne sahip çıkan ve ön planda tutan Avrupa ülkeleri, çocuklar da dahil olmak üzere ülke sınırlarına girmeye çalışan birçok mültecinin ölümüne sebebiyet vermiş ve bildirelerin maddelerine uymamışlardır. Avrupa Birliği Antlaşması'nın 2. maddesinde yer alan bütün ilkelere uymamışlardır.

Bu süreçte Avrupa Birliği ülkelerinin izlediği politikalarından, Avrupa ülkelerinin kriz durumunda değerlerinden çok çıkarlarını ön planda tuttuğu sonucuna varabiliriz. Avrupa'nın liberal ve özgürlükçü politikasının diğer ülke insanları üzerinde pratikte, özellikle çıkarları söz konusu olduğunda geçerli olmadığını söyleyebiliriz. Avrupa Kalesi'nin dışındakiler yalnızca Avrupa'nın çıkarlarına uygun olduklarında bu değerlerden faydalanıp içeriye kabul edilebilirler.

References:

<https://www.sozcu.com.tr/2021/dunya/birlesmis-milletler-gocmen-olumlerinde-italyayi-sucyadi-6231425/>

The civil war in Syria, which has been going on since 2011, has begun to create a wave of migration that is of close interest to all countries of the world. While some countries are deeply experiencing the effects of this situation, European countries have not shown the necessary dedication to refugees despite the principles they have acquired and say they have. European countries have closed their borders, pushing most of the Syrian refugees to countries that are now called "Third World countries". By piling soldiers on their borders, it blocked refugees from entering the countries and various policies were followed for refugees entering the country to leave as well. This attitude of Europe was called Fortress Europe

The war in Syria, which has been going on for many years and has caused migration, began with the arrival of Bashar al-Assad to the administration. The people, dissatisfied with his rule, rebelled against the administration with various protests. Bashar al-Assad intervened with weapons, declaring these protesters terrorists, and soldiers and some of the people who did not want to intervene in civilian groups formed the Free Syrian Army. Since April 2011, conflict between the Free Syrian Army (FSA) and the Assad regime has continued.

This situation obliges the migration of many people to other countries who can no longer ensure

the safety of life and property. Syrian people have turned to these countries taking into account the characteristics of European Union countries such as freedom, democracy, and the rule of human rights, but European countries have closed their doors.

The rhetoric and decisions of the European Union countries in this process have never corresponded to each other. By resorting to an invisible agreement between themselves, it covered the borders of Europe like a fortress with medieval understanding of thought. When Europe was subjected to a lot of

soldiers in these areas. They thought that the incoming Muslim and Syrian people would cause cultural damage. The President of the Czech Republic has said that incoming refugees may be potential terrorists.

At every turn, European countries that have and prioritize the declaration of human rights and the rights of the child have caused the death of many refugees, including children, trying to enter the country's borders and have not complied with the articles of the declarations. Article 2 of the EU Treaty they have deviated from all the principles con-

criticism in the face of this attitude, it decided to distribute a limited number of refugees to member states using the quota system. Slovakia and Hungary have opposed the placement of refugees in all European countries with a quota border and have filed various lawsuits with the EU. Italy, on the other hand, has left the people who stayed after receiving a limited number of refugees to die trying to enter the country on boats. Experts of the United Nations have stated that Italy has failed to protect its right to life and has demanded an investigation into the matter.

Refugees who were accepted in limited numbers with the quota system were also selected contrary to the principle of equality. Refugees were accepted based on characteristics such as education level, income, and knowledge of English.

They have tightly closed the borders, lined up the

tained in the article.

In this process, we can conclude from the policies pursued by the countries of the European Union that the European countries prioritize their interests more than their values in the event of a crisis. We can say that the liberal and libertarian policy of Europe does not apply in practice to other people of the country, especially when it comes to their interests. Those outside the European Castle can only benefit from these values and be accepted inside if they are in the interests of Europe.

References:

<http://openaccess.mef.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/20.500.11779/458/BekenSaatcioglu.pdf?sequence=3&isAllowed=y>

CESUR YENİ DÜNYA

Brave New World

SAMİYE YÜKSEL

*İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi*

Aldous Huxley'nin kaleme almış olduğu Cesur Yeni Dünya, ilk baskısını 1932 yılında yapmıştır. Kitap, anti-ütopya türünde yazılmıştır. Kitabın isminde Shakespeare'in Fırtına adlı eserinden etkilenilmiştir. Aldous Huxley 1926 yılında Amerika'ya yapmış olduğu ziyaret sırasında gördükleriyle hayrete düşmüştür. Karşısında gördüğü topluluk sonsuz bir tüketme döngüsüne girmiş ve mutluluğu sadece vücudunu uyuşturarak bulmayı öğrenmiştir.

Kitapta içinde bulunulan devletin adı "Dünya Devleti"dir. Bu devletin içinde yaşayan her vatandaş mutludur. İnsanlar dünyaya gözlerini açtıkları zaman toplumda edinecekleri roller çoktan belirlenmiştir. Bir kast sistemi vardır ve herkes bir kast sınıfına mensubudur. Kuluçka ve Şartlandırma Merkezi olarak adlandırılan yerde, cam tüpler içerisinde dünyaya gelen bebeklerin hayatlarına bilim adamları karar vermektedir. Bunun adı Şartlandırma'dır.

Yumurtalar döllenme aşamasını bitirdikten sonra beş gruba ayrılırlar: Alfalar, Betalar, Gamalar, Deltalar ve Epsilonlar. Şartlandırma sayesinde gruplara ayrılan insanlar, daha kolay uyum sağlayabilmektedir.

Bu devlette birey yok, toplum var. Herkes, herkes için. Kimse kimseye sahip değil. Aşk yok, aile yok, duygusallık yok. "Soma" adı verilen ilaçlarla insanlar aradığı mutluluğu kolaylıkla bulabiliyor. Bu ilaç sayesinde vücutları rahatlıyor ve uyuyor. Hayal dünyalarında kurdukları tatile kısa bir yolculuk yapabiliyorlar.

Romanın kahramanlarının bir kısmına bakıldığı zaman kahramanların duygularının ve düşüncelerinin karışık olduğu görülebilir. Devletin küçük bir kısmı

nı oluşturan bu insanlar bir şeylerin yanlış gittiğinin farkındalar.

Romanın diğer kahramanları ise içinde yaşadıkları dünyaya hayranlardır. Burada bulunmaktan büyük bir gurur duymaktadırlar. Bu iki zıt düşünce birbirleriyle sürekli mücadele etmektedir.

Huxley'in yazmış olduğu bu kitapta günümüzden birçok parça görmek mümkündür. Cesur Yeni Dünya'da insanları makineleştirmek için kullanılan tüm yöntemleri bugün günümüze uyarlamak istediğimiz zaman Instagram, Facebook, Twitter başta olmak üzere birçok sanal platformla karşılaşılabilir.

Sonuç olarak yazar, yaşadığı dönemden geleceğe baktığı zaman daha güvenli, daha mutlu, açlığın veya hastalığın olmadığı, gençlerin hayatlarının en güzel yıllarında kariyer planları yapmasının gerek olmadığı bir dünya hayal etmiş ve bu hayalini Cesur Yeni Dünya kitabıyla nesiller sonra bizlere kadar aktarmayı başarabilmiştir.

Brave New World, written by Aldous Huxley, made its first edition in 1932. The book is written in the genre of anti-utopia. The book's title is influenced by Shakespeare's The Tempest.

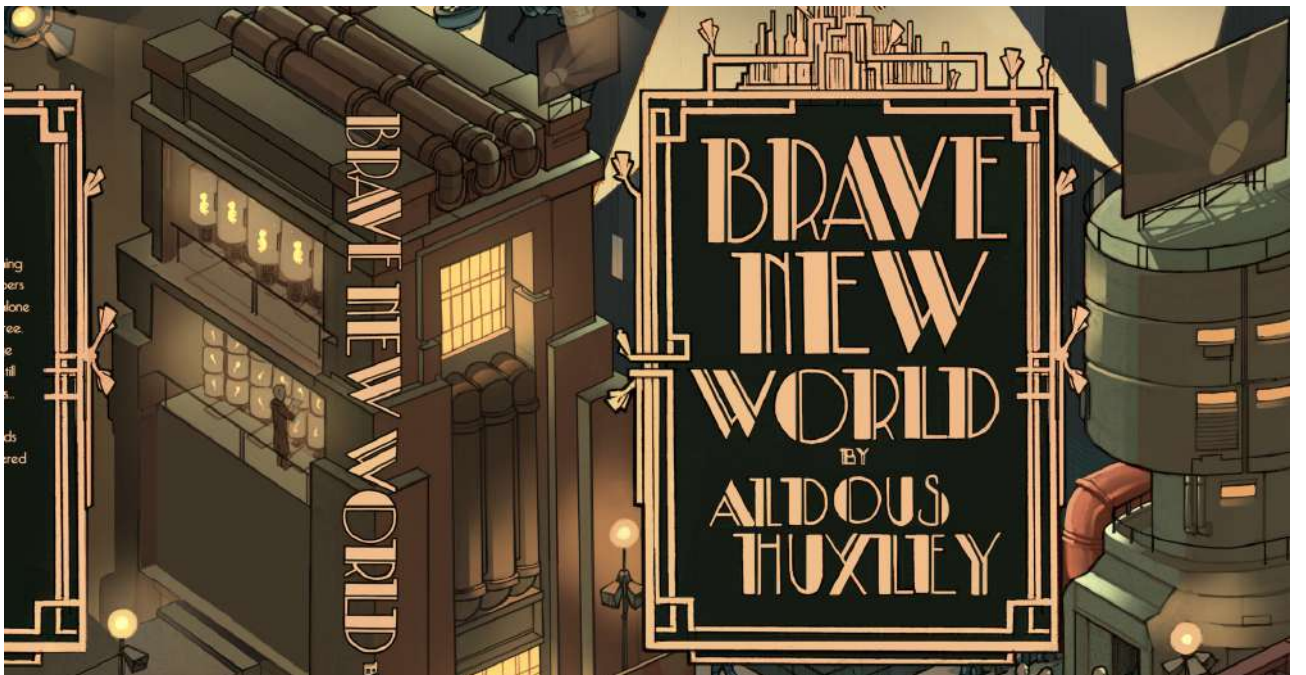
Aldous Huxley was amazed by what he saw during his visit to America in 1926. The community he sees has entered an endless cycle of consumption and has learned to find happiness only by numbing his body.

The name of the state contained in the book is the "World State". Every citizen living in this state is happy. The roles that people will acquire in society when they open their eyes to the world have already been determined. There is a caste system, and

everyone belongs to a caste class. At the place called the Hatchery and Conditioning Centre, scientists decide on the lives of babies born in glass tubes. This is called Conditioning.

After the eggs have completed the fertilization stage, they are divided into five groups: Alphas, Betas, Gammas, Deltas, and Epsilons. Thanks to conditioning, people who are divided into groups are able to adapt more easily.

There are no individuals in this state, there is society. Everyone is for everyone. Nobody owns nobody. There is no love, no family, no sensuality. With the help of drugs called "Soma", people can easily find the happiness they are looking for. Thanks to this drug, their body relaxes and becomes numb. They can make a short trip to the vacation they have set up in their dream world. Looking at some of the characters of the novel, one can see that their feelings and thoughts are complex. These people, who make up a small part of the state, are aware that something has gone wrong. The other characters of the novel are fans of the world in which they live. They are very proud to be here. These two opposing thoughts are constantly struggling with each other. It is possible to see many fragments from the present day in this book written by Huxley. When we want to adopt all the methods used to automate people in the Brave New World to our day, many virtual platforms, especially Instagram, Facebook, Twitter, can be encountered when we want to adapt them to the present day. As a result, the author lived from the period when he looks to the future more secure, happier, without hunger or disease, in the best years of their lives, young people, this dream dreamed of a world without the need for career planning and the brave new world through book after generations, managed to transfer it to us.

UI TERİMLER SÖZLÜĞÜ

IR GLOSSARY

ÖN ALICI SALDIRI

Pre-Emptive Strike

REFİA HAVVA BAYIR

*İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi*

Ön alıcı saldırı, bir hasım tarafından yapılmakta olan saldırı hazırlığına karşı onun saldırısının dengesini bozmak, saldırıyı etkisiz hale getirmek ya da hasma göre daha avantajlı duruma geçip inisiyatifi ele geçirme amacıyla yapılan saldırıdır. Burada belirleyici olan husus, karşı tarafın saldırısının çok yakın ve kaçınılmaz olmasıdır.

Örneğin, düşmanın askeri harekâta başladığı ya da başlamak üzere olduğu yakın tehlike durumlarında, düşmanın imkân ve kabiliyetlerini etkisiz hale getirmek için kullanılan bir yöntemdir.

Bir ülkenin başka bir ülkeden gelen bir tehdide yanıt olarak yaptığı askeri eyleme Ön alıcı saldırı denir, amacı tehdit eden ülkenin tehdidini gerçekleştirmesini durdurmaştır.

Dönemin ABD Başkanı George W. Bush'un West Point'teki 2002 yılı mezuniyet töreninde askeri okul öğrencilerine yaptığı konuşmada bahsettiği stratejik ön alıcılık doktrini ile dünyada yankı bulan bu kavram Eylül 2002'de yayımlanan ABD Ulusal Güvenlik Stratejisi Dokümanı'nda da yer almıştır. Bu sebepten dolayı Bush Doktrini olarak da bilinir.

Preemptive strike is an attack made by an adversary to destabilize the attack preparation, to neutralize the attack, or to gain an advantage over the opponent and seize the initiative. The decisive point here is that the attack of the other party is very imminent and inevitable.

For example, it is a method used to neutralize the enemy's possibilities and capabilities in situations of imminent danger, when the enemy has started or is about to start a military operation.

A pre-emptive strike is military action taken by a country in response to a threat from another country - the purpose of it is to stop the threatening country from carrying out its threat.

This concept, which had an echo in the world with the strategic preemptive doctrine mentioned by the then US President George W. Bush in his speech to the military students at the 2002 graduation ceremony at West Point, was also included in the US National Security Strategy Document published in September 2002. For this reason, it is also known as the Bush Doctrine.

References:

http://www.ibaness.org/bnejss/2017_03_03/02_Donmez.pdf
<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/208191>

TÜRK DIŞ POLİTİKASI

TURKISH FOREIGN POLICY

SIRRI CAN YÜCEL
İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler Öğrencisi

2 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Hollanda Dışışleri Bakanı Sigrid Kaag'la Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi.

3 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü'nün yeni Genel Sekreteri Lazar Comanescu'yla Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi.

6 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Avrupa Birliği Komisyonu Komşuluk ve Genişleme Komiseri Oliver Varhelyi'yle Ankara'da AB ile ilişkilerimizin tüm boyutlarıyla ele alındığı bir görüşme gerçekleştirdi.

7 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Ruanda Dışışleri ve Uluslararası İşbirliği Bakanı Vincent Biruta'yla Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi.

8 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiseri Filippo Grandi'yle Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi.

9 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Libya Yüksek Devlet Konseyi Başkanlığına yeniden seçilen Halid El-Meşri'yle Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi ve Libya'daki gelişmeleri ve seçim sürecini etraflıca ele aldı.

13 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu kısa süre önce Belgrad'da görüştüğü Sırbistan Ulusal Meclisi Başkanı Ivica Dačić'le Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde bir görüşme gerçekleştirdi.

16-23 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu Birleşmiş Milletler (BM) 76. Genel Kurulu'na katılmak ve Hariciyemizin prestij projesi Türkiye'nin açılışını gerçekleştirmek üzere New York'a bir ziyaret gerçekleştirdi.

27 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu İstanbul'da düzenlenen Afganistan konulu Türk Konseyi Dışışleri Bakanları Olağanüstü Toplantısı'na evsahipliği yaptı.

30 Eylül 2021- Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Afrika Birliği Komisyonu Başkanı Moussa Faki Mahamat'la Ankara'da bir görüşme gerçekleştirdi.

September 2, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with Sigrid Kaag, Minister of Foreign Affairs of the Netherlands, in Ankara.

September 3, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with the new Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization, Lazar Comanescu, in Ankara.

September 6, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with Oliver Varhelyi, Commissioner for Neighborhood and Enlargement of the European Union, in Ankara, where all aspects of our relations with the EU were discussed.

September 7, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with Vincent Biruta, Minister of Foreign Affairs and International Cooperation of Rwanda, in Ankara.

September 8, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with Filippo Grandi, United Nations High Commissioner for Refugees, in Ankara.

September 9, 2021- The Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey, Mevlüt Çavuşoğlu, held a meeting in Ankara with Halid Al-Meşri, who was re-elected as the Chairman of the Libyan Supreme Council of State, and discussed the developments in Libya and the election process in detail.

September 13, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with Ivica Dačić, President of the Serbian National Assembly, at the Turkish Grand National Assembly in Ankara, with whom he had recently met in Belgrade.

September 16-23, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu paid a visit to New York to attend the 76th General Assembly of the United Nations (UN) and to open the Turkish House, the prestigious project of our Foreign Affairs.

September 27, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu hosted the Extraordinary Meeting of Foreign Ministers of the Turkic Council on Afghanistan held in Istanbul.

September 30, 2021- Minister of Foreign Affairs of the Republic of Turkey Mevlüt Çavuşoğlu met with African Union Commission President Moussa Faki Mahamat in Ankara.

MEVCUT SEÇİMLER

Current Elections

The Presidential election in Republic of Uzbekistan,
(October 24, 2021)

Özbekistan cumhurbaşkanlığı seçimi,
(24 Ekim 2021)

Election for Majlis an-Nuwwab al-Iraqiyy (Iraqi
Council of Representatives) in Republic of Iraq,
(October 10, 2021)

Irak Cumhuriyeti'nde Meclis an-Nuwwab al-Iraqiyy
(Irak Temsilciler Meclisi) Seçimi,
(10 Ekim 2021)

GEÇTİĞİMİZ AYIN SEÇİM SONUÇLARI

Last month's election results

As a result of the elections for the State Duma
held in the Russian Federation on September
19, 2021, President Vladimir Putin's party, Unit-
ed Russia, had a majority with 324 deputies.

Rusya Federasyonu'nda 19 Eylül 2021'de gerçekleşen
Devlet Duması için yapılan seçimler sonucunda Dev-
let Başkanı Vladimir Putin'in partisi Birleşik Rusya,
324 milletvekili ile çoğunluğa sahip oldu.

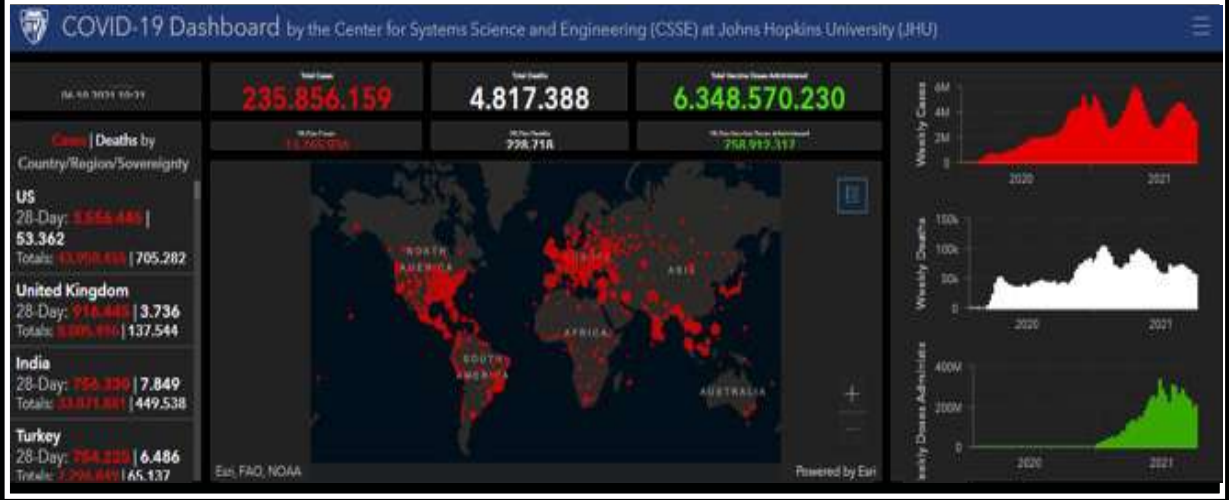

In the general elections held in Germany on Sep-
tember 26, 2021, the Social Democratic Party
(SPD) took the first place with 25.7 percent of
the votes.

26 Eylül 2021'de Almanya'da yapılan genel seçim-
lerde Sosyal Demokrat Parti (SPD) oyların yüzde
25,7'sini alarak birinci oldu.

COVID-19

Toplam vaka sayısı: 235.856.159

Toplam iyileşen hasta sayısı:
212.024.108

Toplam ölüm sayısı: 4.817.388

En çok vaka sayısına sahip 3 ülke:

1. ABD (43.950.455)
2. Hindistan (33.871.881)
3. Brezilya (21.499.074)

Total number of cases: 235.856.159

Total number of recovered patients: 212.024.108

Total number of deaths: 4.817.388

Top three countries with highest number of cases:

1. US (43.950.455)
2. India (33.871.881)
3. Brazil (21.499.074)

Güncel bilgi için <https://coronavirus.jhu.edu/map.html> adresini ziyaret ediniz.

For updated information, please visit

<https://coronavirus.jhu.edu/map.html>

İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ

KEMAL GÖZÜKARA YERLEŞKESİ

Türkoba Mahallesi, Erguvan Sokak, No: 26/K
34537 Tepekent-Büyükçekmece / İstanbul

SEFAKÖY YERLEŞKESİ

Kemalpaşa Mahallesi, Halkalı Caddesi, No:101
34295 Sefaköy-Küçükçekmece / İstanbul

CEVİZLİBAĞ YERLEŞKESİ

Merkez Efendi Mahallesi, Londra Asfaltı No: 1/3
34015 Cevizlibağ-Zeytinburnu / İstanbul